

GAZETKA BAJKOWA

**Dlaczego rodzice
powinni rozmawiać z
dziećmi?**

**Kształtowanie się i
rozwój mowy dziecka**

Wiosenne przepisy

D.I.Y.

**Zabawy, koordynacja
oko-ręka**

NUMER WIOSENNY 2020

Kwartalnik Przedszkola Publicznego "Bajkowy Świat"

**Aleja 29 Listopada 191 / L.9, 10
31-241 Kraków**

Redaktor naczelny: Katarzyna Bartosik
Zastępca redaktora naczelnego i korekta: Halina Jodłowska

Zdjęcia: własne i z strony <https://pixabay.com/pl> (licencja CC)
Karty pracy: z miesięcznika Bliżej Przedszkola
Zagadki: z strony <https://www.szkolneblogi.pl/blogi/sp-kozyczkowo-1/wiosenne-zagadki/>

Nauczyciele zamieszczający teksty:

Katarzyna Bartosik
Monika Gajda
Malwina Gucik
Halina Jodłowska
Daria Kiszka
Agnieszka Latacz
Agnieszka Marczevska
Joanna Sobieraj-Kawa
Małgorzata Trzcińska

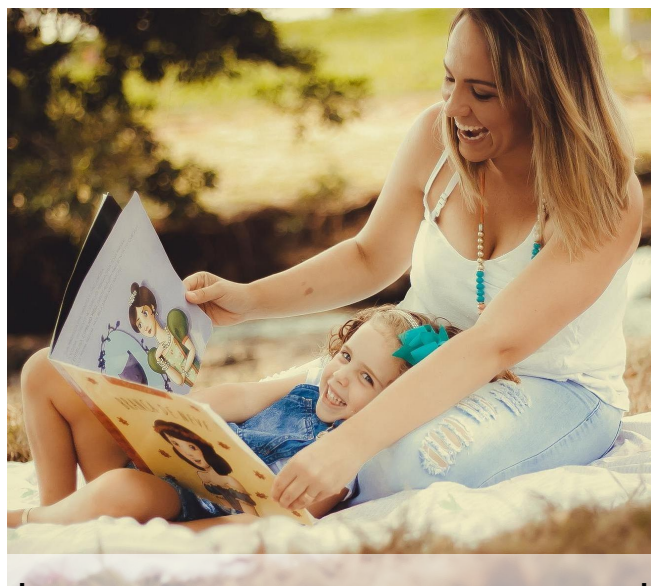
drogi rodzicu

Dlaczego rodzice powinni rozmawiać z dziećmi?

Od pierwszego dnia, gdy dziecko pojawia się na świecie, rodzice stają się (czy tego chcą, czy nie) jego pierwszymi nauczycielami. Trudno mówić o rozmowie od dnia narodzin, ale na pewno rodzice do dziecka powinni mówić. Już w życiu płodowym dziecko uczy się głosu najbliższych sobie osób i dlatego po narodzeniu potrafi mamę i tatę rozpoznać po głosie. To od rodziców dziecko dowiaduje się wszystkiego o sobie, potem o najbliższym otoczeniu, a wreszcie czerpie wiedzę i zbiera doświadczenia o otoczeniu coraz dalszym.

Rodzice stają się pierwszymi autorytetami w ogóle o to nie zabiegając. To od nich zależy w jaki sposób dziecko będzie postrzegać bliższy i dalszy świat oraz siebie samego w tym świecie. Od rodziców uczy się też relacji jakie zachodzą pomiędzy ludźmi, najpierw w najbliższej rodzinie, później w przedszkolu, szkole, pracy. Ważną rzeczą jest, by tej życiowej szansy jaką jest autorytet rodzica nie zmarnować, lecz dobrze wykorzystać i w efekcie stać się kiedyś przyjacielem swojego dorosłego dziecka.

Rodzice we współczesnym świecie mają niestety coraz mniej czasu zarówno dla siebie jak i dla swoich dzieci. Warto się zastanowić dlaczego w epoce, w której wszechobecna technika ułatwia nam życie, mamy coraz mniej czasu? Na to pytanie każdy musi sobie odpowiedzieć sam.

Intelektualny rozwój dziecka w bardzo dużym stopniu zależy od głośnego czytania książeczek, wspólnego z rodzicami oglądania obrazków, mądrych rozmów, poważnego traktowania dziecięcych pytań i udzielania na nie stosownych odpowiedzi

Na rynku znajduje się wiele atrakcyjnych książeczek bogato ilustrowanych o znakomitych tekstach zarówno do czytania jak i oglądania. Nie wystarczy jednak dać dziecku książeczkę do oglądania. Najważniejsze bowiem są rozmowy prowadzone z dzieckiem podczas oglądania obrazków i po przeczytaniu książeczki.

Rozmowy z dzieckiem przyczyniają się do rozwoju jego umysłu, poszerzają wiedzę o otaczającym świecie i słownictwo dziecka. Dziecko nie będzie wiedziało, że na obrazku czy straganie jest pomidor, jak rodzic mu tego pomidora nie pokaże i nie nazwie. Nie wystarczy dać dziecku książeczkę do oglądania. Trzeba z dzieckiem ją oglądać, nazywając przedstawione na ilustracjach elementy. Na takie spędzanie czasu z dzieckiem trzeba znaleźć czas, jeśli nie chcemy by nasze 5 – 6 letnie dziecko wiedziało, że kot to zwierzę domowe, a lis mieszka w lesie. Dzieci zadają dorosłym mnóstwo pytań, a dorośli powinni na te pytania odpowiadać. Nie wolno dziecka zbywać odpowiedziami typu „nie mam teraz czasu, daj mi spokój”.

drogi rodzicu

Dlaczego rodzice powinni rozmawiać z dziećmi?

Co robić, a czego nie robić odpowiadając na pytania dziecka?

- nie pouczać dziecka, nie mówić zniecierpliwionym tonem, ale przekształcić odpowiedź na pytanie w miłą, przyjazną rozmowę, w czasie której dziecko będzie miało okazję stawiać następne pytania i przedstawiać swoje wątpliwości;
- udzielać krótkich odpowiedzi – podczas długiego wywodu dziecko się znudzi i nie będzie już miało ochoty do zadawania dalszych pytań;
- nie należy odpowiadać na pytania przeglądając równocześnie posty na facebooku. To jest lekceważenie, a lekceważyć dziecka nie wolno;
- nie wolno okłamywać dziecka lub podawać mylnych informacji. Zdarza się, że nie zawsze dorosły zna odpowiedź na pytanie dziecka. Nie należy wtedy zmyślać odpowiedzi, tylko powiedzieć „nie wiem, ale się dowiem” i rzeczywiście poszukać odpowiedzi na pytanie, a następnie jak najszybciej dzielić jej dziecku. Należy też brać pod uwagę wiek dziecka i udzielać informacji na miarę jego możliwości intelektualnych.

Dobrym pretekstem do rozmów są też polecenia kierowane do dziecka, bo wykonując je dziecko pyta i prosi o wyjaśnienia. Z dziecięcymi pytaniami nie ma kłopotu, gdyż dzieci wprost zasypują nimi dorosłych. Nieco trudniej może być dorosłemu ze sformułowaniem polecenia (pytania) i udzieleniem mądrej, prostej odpowiedzi zrozumiałej dla dziecka.

W tym skomplikowanym objaśnianiu świata dziecku, nie zastąpi rodzica telewizor, tablet, laptop, smartfon. Są one atrakcyjne, ale nie odpowiedzą na pytania dziecka. Teraz, w tym szczególnym okresie gdy jesteśmy zmuszeni do pozostania w domach, spróbujmy nauczyć się być razem z dzieckiem. Wykonajmy z nim przedszkolne zadania, zilustrujmy wspólnie z dzieckiem przeczytane opowiadanie, odpowiadajmy na pytania, zachęcajmy do rozmowy.

Zachęcając do rozmów przytoczę słowa Stephana Hawkinga, wybitnego astrofizyka, którego choroba unieruchomiła fizycznie, i który niemal całe życie był całkowicie sparaliżowany, a ze światem porozumiewał się za pomocą syntezatora mowy i komputera, i do końca swojego życia był aktywny społecznie i naukowo:

„Przez miliony lat ludzkość żyła jak zwierzęta. Wtedy stało się coś, co uwolniło siłę naszej wyobraźni. Nauczyliśmy się rozmawiać, nauczyliśmy się słuchać. Rozmowa umożliwiła przekazywanie pomysłów, dzięki czemu nauczyliśmy się wspólnie budować niemożliwe. Największe osiągnięcia ludzkości tworzone są w rozmowie, a jej największe niepowodzenia są skutkiem braku rozmowy. Nie musi tak być. Nasze największe marzenia mogą stać się rzeczywistością. Z technologią, którą dysponujemy możliwości są nieograniczone. Wszystko, co musimy zrobić, to upewnić się, że wciąż rozmawiamy.”

Halina Jodłowska

Kącik logopedyczny

Kształtowanie się i rozwój mowy dziecka

Prawidłowe kształtowanie się i rozwój mowy dziecka stanowi podstawę rozwoju jego osobowości. Dzięki rozumieniu poznaje ono otaczający świat, a dzięki umiejętności mówienia potrafi wyrazić swoje spostrzeżenia, pragnienia, uczucia, przeżycia. W procesie rozwoju mowy istotną rolę spełniają czynniki: genetyczne, biologiczne, psychologiczne oraz społeczne. Jeśli proces rozwoju mowy dziecka przebiega prawidłowo, prawidłowo również przebiega proces myślenia. U małego dziecka myślenie ma charakter konkretno-obrazowy; posługuje się ono zasobem słownikowym opartym na konkretach (nazywa czynności, przedmioty). Kształtowanie się mowy dziecka ma także ścisły związek z jego rozwojem społeczno-emocjonalnym. Częste kontakty werbalne dziecka z otoczeniem przyspieszają ten rozwój, doskonaląc wymowę, bogacąc słownictwo, ucząc prawidłowego stosowania zasad gramatycznych, właściwego posługiwania się melodią, akcentem i rytmem wypowiedzi. W trakcie rozwoju, dziecko nabywa umiejętności do realizacji poszczególnych fonemów. Funkcje poznawcze dziecka do nadawania mowy, a także możliwości aparatu artykulacyjnego kształtują się z wiekiem. W logopedii wyróżnia się cztery podstawowe okresy w rozwoju mowy: melodii, wyrazu, zdania, swoistej mowy dziecięcej.

Okres melodii występuje w wieku 0 - 1 roku życia i charakteryzuje się krzykiem, płaczem, apelem - tak dziecko komunikuje się aby wyrazić swoje potrzeby - głodu, bliskości, ciepła, zimna. Następnie, w 2 - 3 miesiącu dziecko zaczyna głużyć, samorzutnie bawiąc się głosem. To w wieku około 5 - 6 miesiąca przeradza się w gaworzenie, które jest świadomym zabiegiem - powtarzaniem różnych dźwięków. Gaworzeniem dzieci reagują, np. na widok zabawki, czy bliskiej osoby. Przez taką formę komunikacji wyrażają emocje. Warto zaznaczyć, że głużą wszystkie dzieci - także te niesłyszące. W dalszym etapie rozwoju pojawiają się pierwsze wyrazy - mama, tata, baba. Dzieci w wieku około 1 roku życia zaczynają żądać (daj) lub odmawiać czegoś (nie). Dziecko roczne rozumie mowę dorosłych i wypowiada około 3 - 5 wyrazów, z każdym dniem przybywa mu słów w słowniku. Mowa jest agramatyczna i sytuacyjna - zrozumiała dla otoczenia na podstawie całej, konkretnej sytuacji. Okres wyrazu, który przypada na 1 i 2 rok życia charakteryzuje się opanowaniem przez dziecko wszystkich samogłosek oprócz nosowych i większości spółgłosek, z wyjątkiem szeregu szumiącego, syczącego i głoski r. W tym wieku zaczyna pojawiać się szereg ciszący ś, ź, ć, dź. W okresie zdania, czyli w 2 i 3 roku życia dziecko w słowniku czynnym ma około 1000 słów, tworzy proste wypowiedzi 3 - 4 wyrazowe, które są jeszcze agramatyczne, mowa ma charakter telegraficzny. Cechami takiej mowy są pomijanie przyimków, spójników czy końcówek fleksyjnych.

Kącik logopedyczny

Kształtowanie się i rozwój mowy dziecka

Pod koniec 6 - 7 roku życia mowa dziecka powinna być już ukształtowana. Dzieci sześciolatnie powinny wymawiać prawidłowo wszystkie głoski i budować zdania logiczne, poprawne pod względem gramatyki i składni oraz akcentu, rytmu i melodii.

System fonologiczny dziecka kształtuje się tak jak system językowy, wraz z wiekiem. Zdolności percepcji mowy pojawiają się już w okresie prenatalnym, natomiast specjalizacja percepcyjna wówczas, gdy dziecko samo zaczyna wytwarzać znaczące wyrazy. Aby system fonologiczny kształtował się prawidłowo, dziecko musi mieć nie tylko sprawny aparat artykulacyjny, ale również narząd słuchu i wzroku, a także przebywać w środowisku, które będzie stymulowało do rozwoju. Już około drugiego miesiąca życia w wydawanych dźwiękach pojawia się dźwięk zbliżony do samogłoski a, a także e. Wkrótce potem dziecko głuży, produkując gardłowe dźwięki w postaci ciągów, np. hmh. Repertuar dźwięków poszerza się (4-6 miesięcy) o spółgłoski k, g i samogłoski nosowe ę, ą. Około 7-9 miesiąca dziecko wokalizuje spółgłoski wargowo-zębowe f, w oraz przedniojęzykowo-zębowe d, t. W drugim roku życia dziecko wymawia wszystkie ustne samogłoski i spółgłoski zwarte o różnym miejscu artykulacji, przeważają spółgłoski bezdźwięczne. Brak samogłosek nosowych. Występują zmiękczenia, substytucje głosek (j/l zamiast r), uproszczenia spółgłoskowe i homonimy dziecięce, które odpowiadają różnym fonetycznie wyrazom z języka dorosłych.

Swoista mowa dziecka charakteryzuje się substytucją, uproszczeniami i seplenieniem. Tendencją rozwojową jest doskonalenie dźwięczności, które podlega prawidłowości: im dalsza lokalizacja miejsca artykulacji danej głoski, tym łatwiej głoskę udźwięcznić. Rozwój systemu fonologicznego kończy się między 5 a 7 rokiem życia dziecka, gdy wymawia ono większość głosek poprawnie, stabilizuje się wymowa głoski [r] i dwudźwięków - szeregu szumiącego [sz, ż, cz, dż]. Jak już zostało wyżej wspomniane, środowisko rodzinne, w którym przebywa dziecko, pełni bardzo ważną rolę w rozwoju języka i mowy. Najbliższe otoczenie powinno dawać prawidłowe wzorce wymowy, a także dbać o prawidłowy rozwój narządów artykulacyjnych, unikając wprowadzania złych nawyków, które ten rozwój zaburzają.

Małgorzata Trzcińska

Bibliografia:

1. E. Skorek, "Z logopedią na ty", wyd. Impuls, Kraków 2002.
2. S. Grabias, J. Panasiuk, T. Woźniak, "Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego", wyd. UMCS, Lublin 2016.
3. T. Gałkowski, G. Jastrzębowska, "Logopedia. Pytania i odpowiedzi", wyd. Uniwersytetu Opolskiego, Opole, 2014.

razem w kuchni wiosenne przepisy

BURACZANE MUFFINY

Składniki na ok. 12 sztuk :

- 2 duże buraki (500 g), będziemy potrzebować 330 ml puree z buraków
 - 260 g mąki pszennej
 - 1 łyżeczka proszku do pieczenia
 - 3/4 łyżeczki sody oczyszczonej
 - 35 g kakao
 - 150 g drobnego cukru do wypieków
 - 2 jajka, lekko roztrzepane
 - 80 ml oleju rzepakowego lub słonecznikowego
 - 80 ml maślanki/kefiru/jogurtu naturalnego
- Składniki powinny być w temperaturze pokojowej.

1. Buraki ugotować do miękkości, wystudzić, obrać. Zmiksować je blenderem, by osiągnąć 330 ml puree (około 1 i 1/3 szklanki).
2. Do naczynia wsypać przesiane suche składniki, wymieszać. Dodać puree z buraków i pozostałe mokre składniki (roztrzepane wcześniej różgą kuchenną). Wymieszać do połączenia się składników.
3. Formę do muffinów wyłożyć papilotkami, przełożyć do nich ciasto. Piec przez około 25 minut w temperaturze 180°C lub do tzw. suchego patyczka. (Muffiny będą wilgotne - to zasługa puree z buraka) Smacznego!

Małgorzata Trzcińska

ZDROWE CIASTECZKA

Składniki:

- 200 g mąki migdałowej
- 50 g mąki pszennej
- 3 łyżki cukru pudru
- 100 g masła
- 1 jajko
- pół łyżeczki proszku do pieczenia
- skórka pomarańczy

Przygotowanie:

1. Suche składniki mieszamy razem w misce. Dodajemy miękkie masło, jajko i skórkę otartą z połówki dobrze umytej (można też ją sparzyć) pomarańczy.
 2. Zagniatamy ciasto do uzyskania jednolitej konsystencji. Zawijamy w folię spożywczą i wkładamy do lodówki na minimum godzinę. Masło w cieście powinno dobrze się schłodzić i nieco stwardnieć, wtedy łatwiej będzie rozwałkować ciasto bez używania dużej ilości mąki.
 3. Wałkujemy ciasto i formujemy kształt ciasteczek.
 4. Ciasteczka pieczmy około 7 minut lub do czasu, kiedy zaczną lekko rumienić się na brzegach.
 5. Do dekoracji można użyć rozpuszczonej czekolady i białej polewy waniliowej. Czekoladę i polewę rozpuszczamy w kąpieli wodnej, kiedy nie są już gorące, ale ciągle są jeszcze płynne przekładamy je do małych woreczków i wyciskamy na ciastka.
- Smacznego!

Małgorzata Trzcińska

domowe D.I.Y. ZIMNA PORCELANA

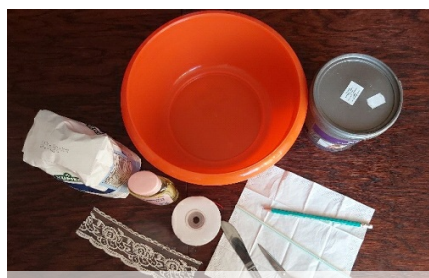
Wspaniała alternatywa dla masy solnej. Nie wymaga wielu składników i jest bardzo prosta w wykonaniu. Zimna porcelana to coś, co z pewnością przypadnie do gustu zarówno dzieciom jak i dorosłym. Z gotowej masy można wykonać wiele atrakcyjnych rzeczy; figurki do zabawy, ozdoby do powieszenia nad oknem, prezent dla najbliższej osoby – cokolwiek tylko podpowie wyobraźnia! Dodatkowo lepienie z masy poza świetną zabawą wesprze także kreatywność oraz rozwój manualny dzieci, co z kolei ułatwi im potem proces nauki pisania. Do dzieła!

Składniki konieczne:

500 ml kleju Wiko
500 g mąki ziemniaczanej
2 łyżki oliwki kosmetycznej
miska

Składniki dodatkowe:

wałek foremki (w dowolnym kształcie) nożyk
obiadowy serwetka koronkowa lub materiał o ładnej strukturze
stępiony ołówek + chusteczka higieniczna
słomka kolorowe wstążki

Sposób przygotowania:

Przygotuj potrzebne materiały. Klej, mąkę ziemniaczaną oraz oliwkę połącz ze sobą w misce lub innym głębokim naczyniu i wyrób je do uzyskania jednolitej masy. Powstała masa jest już gotowa do twórczego działania!

Propozycja wykorzystania masy:

Rozwałkuj powstałą masę. Za pomocą foremek lub nożyka obiadowego wytnij wybrane przez Ciebie kształty. Na wybranym elemencie odbij fakturę koronkowej serwetki lub przy pomocy stępionego ołówka zabezpieczonego chusteczką higieniczną wykonaj dekoracyjne wzory.

Przy pomocy słomki wytnij otwór. Pozostaw do wyschnięcia. Przez wycięty wcześniej otwór przewlecz ozdobną tasiemkę. Powieś w wybranym przez Ciebie miejscu.

Uwagi:

Masa schnie około 12 godzin. Przechowuj ją w szczelnym worku - szybko wysycha.

Agnieszka Marczevska

domowe D.I.Y. TEATR CIENI

Mimo że aktualna sytuacja nie pozwala nam wyjść do teatru, to nadal możemy przebywać ze sztuką i to we własnym domu. Można zrobić teatr marionetkowy, pacynkowy, kamishibai, aktorski ...

Możliwości jest wiele, a ogranicza nas tylko nasza wyobraźnia. My proponujemy wykonanie małego teatru cieni. Oczywiście jeśli ktoś woli może wykonać jego większą wersję :)

Potrzebujemy:

- pudełko
- papier kolorowy (może być też samoprzylepny)
- czarny papier techniczny
- klej
- taśma
- nożyczki
- nożyk (używany tylko przez dorosłych)
- wykałaczki,
- papier pergaminowy/papier śniadaniowy

1. Wycinamy prostokąt w frontowej ścianie pudełka (to będzie nasza scena), a także obcinamy fragment pudełka służący do zamykania (to będzie wejście dla "aktorów")

2. Oklejamy pudełko i dekorujemy według uznania.

3. Naklejamy od wewnętrznej strony pergamin/papier śniadaniowy (może też być chusteczka - materiał musi być dość cienki i przepuszczać sporo światła)

4. Rysujemy postacie na czarnym papierze technicznym i wycinamy. Przyklejamy do patyczka.

5. Za pudełkiem kładziemy źródło światła (może być telefon komórkowy z włączoną lampą), a nasze postacie ustawiamy za pergaminem. I działamy!

UWAGA:

można wyciąć prostokąt w tylnej ścianie lub naciąć tylną ściankę i odgiąć ją do tyłu.

zabawy w domu

koordynacja oko-ręka

Proponujemy Państwu dzieciom pracę plastyczną, która połączy ze sobą, zabawę, naukę oraz udoskonali koordynację oko - ręka. Pracę tę mogą Państwo podzielić i wykorzystać na przez kilka najbliższych dni. Biorąc pod uwagę zaistniałą sytuację związaną z wirusem, wykorzystamy rzeczy, które posiadamy w naszym gospodarstwie domowym.

Na początek poprośmy dziecko aby podzieliło makaron penne na 5 zbiorów, po 5 sztuk. Możemy poprosić dziecko o przeliczenie makaronów, starsze przedszkolaki mogą dodać do siebie dwa zbiory i przeliczyć. Szybka powtórka matematyki wszystkim dobrze robi. Następnie poprośmy dziecko aby każdy zbiór pomalowało na inny kolor: 5 makaronów czerwonych; 5 niebieskich; 5 żółtych, 5 zielonych i 5 pomarańczowych. Na tym etapie prace zostawiamy do wyschnięcia.

W następnym dniu bądź w międzyczasie przecinamy dużego ziemniaka na pół po jego długości tak, by stabilnie leżał na talerzu. Poprośmy dziecko aby wbiło w ziemniaka 5 długich patyczków bądź makaronów spaghetti. Następnie zadaniem dziecka będzie z pośród spośród pomieszanych kolorowych makaronów nakładać makarony na odpowiednie patyczki, zachowując tę samą zależność kolorystyczną. Dla starszych dzieci będzie to łatwe, choć będzie wymagało dużo koncentracji i właśnie doskonalenia koordynacji ręka - oko. Maluchy również powinny dać sobie radę.

Po skończonym zadaniu kolorowy makaron można nawlec na tasiemkę bądź nitkę i stworzyć oryginalną biżuterię. Życzymy dzieciom jak i rodzicom dużo zabawy i radości w czasie wykonywanych zadań.

Agnieszka Latacz

Będziemy potrzebować:

- makaron penne,
- farby w pięciu kolorach,
- duży ziemniak
- patyczki długie do szaszłyków, bądź makaron spaghetti.

UWAGA!

Wszystkie makarony wykorzystujemy surowe!

zgaduj zgadula WIOSENNE ZAGADKI

1. W marcu się zaczyna,
gdy się kończy zima.
Przyjdzie z wiatru ciepłym wiewem,
z pięknem kwiatów, z ptaków śpiewem. /wiosna/

2. Po marcu przyjeżdża
w kwiecistej karecie.
Przed majem odjeżdża.
Kto taki? Czy wiecie? /kwiecień/

3. Chociaż to miesiąc długi,
to najkrócej się nazywa
i co roku tym się chlubi,
że zielenią świat okrywa. /maj/

4. Zobaczysz je wiosną,
gdy na wierzbach rosną.
Srebrne futra mają.
Jak się nazywają? /bazie/

5. Powrócił do nas z dalekiej strony,
ma długie nogi i dziób czerwony.
Dzieci się śmiały, gdy go witały,
żabki płakały przez dzionek cały. /bocian/

6. Co buduje każdy ptak,
by chować pisklęta,
a tylko kukulka,
o tym nie pamięta? /gniazdo/

7. Są żółte jak kaczuszki.
Myślicie, że mają nóżki?
Nie! Wcześniej, chłodną wiosną
na mokrej łące rosną. /kaczeńce/

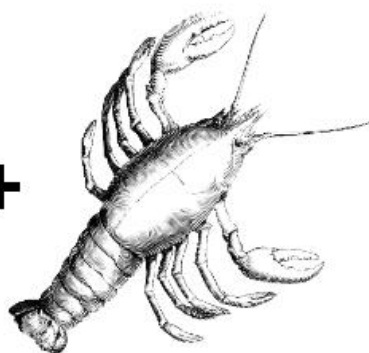
8. Kolorowe i pachnące,
czy w ogrodzie, czy na łące,
zawsze chętnie je zbieramy
na bukiet, dla swej mamy. /kwiatki/

9. On pierwszy do nas
z ciepłych krajów wrócił
i nad polami
piosenkę zanucił. /skowronek/

10. Kukaniem nas do lasu zaprasza
Że wiosna już przyszła wszystkim ogłasza. /kukulka/

wybrała i opracowała: Monika Gajda

TATA +

MA +

kącik czytelniczy

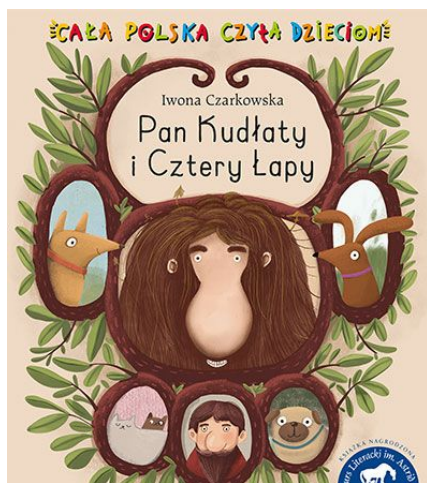
co warto przeczytać podczas tej wiosny?

Katarzyna Zielińska "Dokąd niedźwiedzie wędrują nocą?",
wyd. Papilon 2020
wiek dzieci: 3-5 lat

Jedna z nagrodzonych w tym roku książek podczas V Konkursu Literackiego im. Astrid Lindgren, organizowanego przez Fundację "ABCXXI - Cała Polska Czyta Dzieciom".

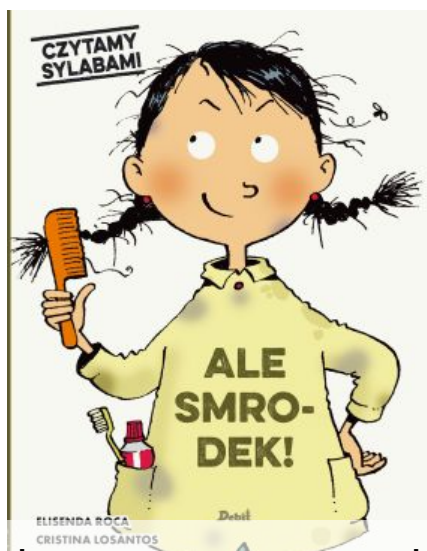
Czy chcielibyście się dowiedzieć co dzieje się w przedszkolu po zapadnięciu zmroku? W tej książce dziecięce rysunki ożyją. Gdzie się przeniesie biały niedźwiadek z obrazka przedszkolaków? Co uda mu się zobaczyć? A co nam uda się dowiedzieć o niedźwiedziach?

Iwona Czarkowska "Pan Kudłaty i Cztery Łapy",
wyd. Papilon 2020
wiek dzieci: 3-5 lat

Kolejna z nagrodzonych w tym roku książek podczas V Konkursu Literackiego im. Astrid Lindgren, organizowanego przez Fundację "ABCXXI - Cała Polska Czyta Dzieciom".

Rodzina Stokrotków prowadzi schronisko dla zwierząt "Cztery Łapy". Można u nich spotkać Kundla Sznurka, jamniczkę Skarpetkę, kotkę Sobotę i dachowca Piątka. Pewnej wiosny, tuż za płotem zaczyna się budowa ogromnej willi. Kto w niej zamieszka? I co wspólnego będzie miał z bohaterem bajki? Opowieść o tym że nie wszystko jest takie jak się wydaje.

Roca Elisenda, Losantos Cristina "CZYTAMY SYLABAMI" (seria),
Wydawnictwo Debit 2020
wiek dzieci: 5+

Nowa seria do nauki czytania metodą sylabową, a przy okazji kształtująca pozytywne wzorce zachowań. Dzieci dowiedzą się z tych historyjek m.in. dlaczego higiena jest ważna, jak mądrze wydawać pieniądze i oszczędzać, a także jak roztropnie korzystać z telefonu. Książki uczą rozwiązywać problemy, pokonywać przeszkody oraz pokazuje jak współpracować z innymi.

W serii ukazały się:
"Ale Smrodek!"
"Kupisz mi?"
"On-Off"

Katarzyna Bartosik

co w trawie piszczy? atrakcje online

"Psia Akademia" (Netflix), serial TV, 2019

Serial o wyjątkowej szkole dla najśladźszych i najbardziej ciekawskich szczeniaków na świecie. Uczy jak ważna jest przyjaźń i uczciwość.

"Absurdalna planeta" (Netflix), serial TV, 2020

Serial opowiada o stworzeniach, które podgląda sama Matka Natura. Można bardzo wiele dowiedzieć się bardzo różnych ciekawostek na temat życia codziennego poszczególnych zwierząt.

"Zając Max ratuje Wielkanoc" (Netflix), film animowany, 2017

Samolot Maxa rozbija się w Wielkanocnej Krainie, gdzie ukryto Złotą Pisanekę – przedmiot dający zajączkom magiczną moc.

Daria Kiszka

POLSKIE RADIO DZIECIOM - przykładowe audycje
(w ramówce jest ich więcej)

7.00 - 10.00 **"Poranek"** - wspólnie z młodymi słuchaczami sprawdzimy jak żyją mrówki, ile książek jest w bibliotece i jaki pociąg jest najdłuższy.

9.30 **"Warsztat małego artysty"** - sprawdzimy jak zrobić makietę, z czego zbudować raketę, jak z papieru zrobić fale morskie.

10.30 **"Rytmika"** - wraz z Martyną Sojką przy fortepianie przenosimy się w magiczny świat pełen dźwięków.

15.30 **"Słowo do słowa"** - gimnastykowanie buzi i języka, trening w wymawianiu trudnych głosek i łamańców językowych.

16.45 **"Mali naukowcy"** - dzięki tej audycji dowiemy się jak zrobić eksperymenty w własnym domu.

polecam: Katarzyna Bartosik

domowe laboratorium

CIECZ NIENEWTONOWSKA

Każda zwykła ciecz pod wpływem nacisku łatwo się rozplywa na boki tak jak woda w wannie. Natomiast ciecz nienewtonowska pod wpływem nacisku zmienia swoje właściwości. Zwykle taka ciecz zmienia swoją "twardość" czasami do tego stopnia, że można po niej chodzić. Ważne, aby robić to szybko i mocno naciskać stopami na powierzchnię cieczy. Gdy szybko chwycimy ciecz i zgnieciemy to utworzy się kulka, natomiast zwalniając nacisk, ciecz spłynie nam z dłoni.

Pomoce:

mąka ziemniaczana lub kukurydziana
woda
miska
ewentualnie barwnik

Ponieważ proporcje w internecie są różne (od 1:1 do 2:1 - z przewagą mąki) dodam, że właściwa konsystencja cieczy powinna pozwolić się ugnieść w kulkę. Jeśli będzie wody będzie zbyt dużo wówczas mąka nie będzie się "kleić". Tak więc "na oko" mąki powinno być więcej niż wody.

SAMO DMUCHAJĄCE SIĘ BALONY

Nadmuchiwanie balonu za pomocą octu i sody to świetny pomysł na urodziny dla dzieci. Eksperyment jest prosty i bezpieczny, nie wymaga skomplikowanych działań i mogą go wykonać nawet najmłodsze maluchy.

Pomoce:

balonik,
butelka, najlepiej o pojemności do 500 ml
ocet,
soda oczyszczona
łyżeczka i opcjonalnie lejek.
Instrukcja

Przygotuj butelkę. Może być szklana lub plastikowa. Do butelki nalej ocet. Tutaj może przydać się lejek. Weź balonik i nasyp do niego trochę sody oczyszczonej (1 – 2 łyżeczki). Balon z sodą ostrożnie nałóż na szyjkę butelki. Uważaj, by nie wysypała się z niego soda. Upewnij się, że balon jest dobrze zamocowany. Jednym zdecydowanym ruchem unieś balon, wsypując sodę do butelki z octem.

MEDUZA W BUTELCE

Pomoce:

butelka,
niebieski barwnik do żywności,
woda,
folia spożywcza.

Folię tniemy na kawałki i formujemy z niej coś na kształt meduzy. Wlewamy do butelki wodę i odrobinę barwnika. Następnie umieszczamy tam meduzę, zakręcamy i gotowe!

TĘCZA SKITELLSOW

Pomoce:

Talerz
Skitellsy
Woda

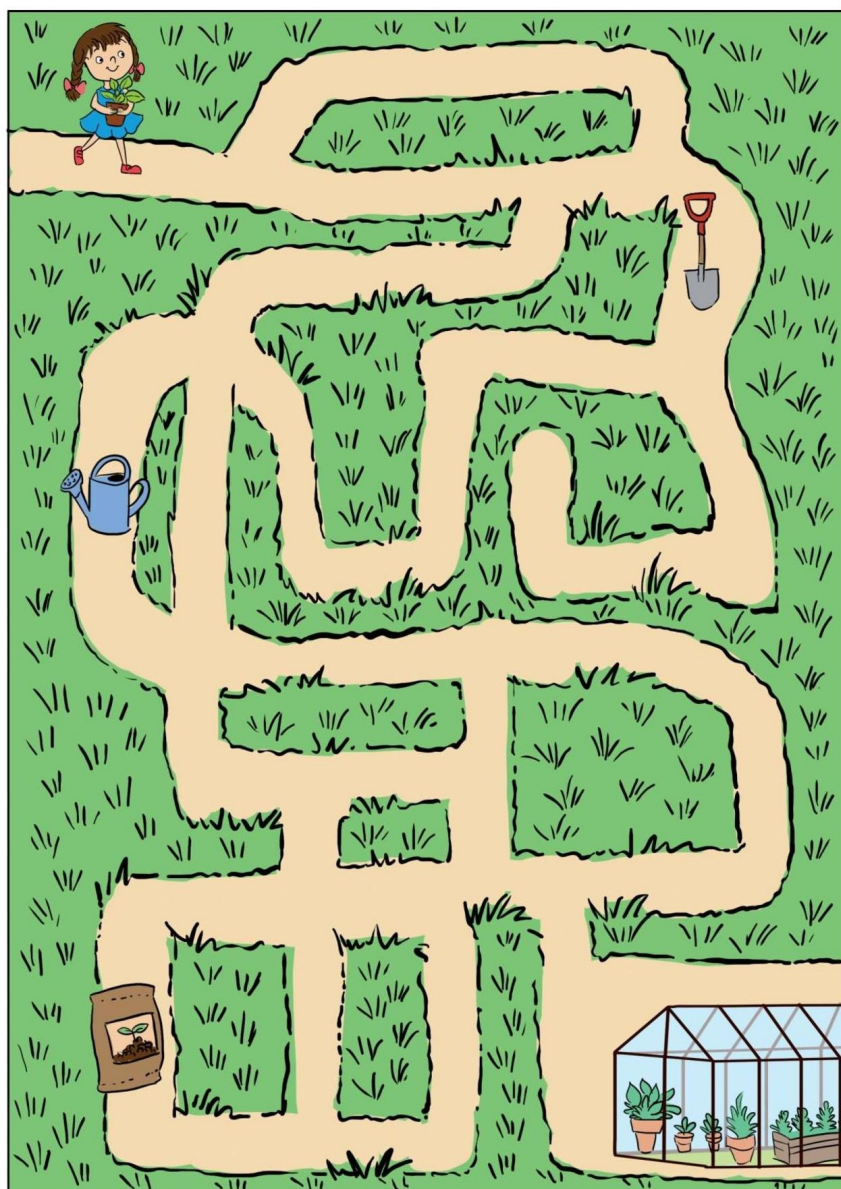
Wykładamy cukierki na talerzu tak, by tworzyły koło. Polewamy wodą, czekamy chwilę i... gotowe!

Owocnych doświadczeń życzy Joanna Sobieraj-Kawa

Pracę graficzną
Rysunki: zółca

Przenieś roślinę w doniczce do szklarni. Po drodze zabierz rzeczy potrzebne do jej przesadzenia. Nad szklarnią dorysuj słońce.

Wędrowka przez ogród

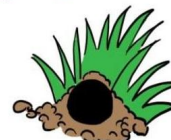
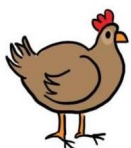

Polecenie: Narysuj pod każdą chmurką tyle kropli, ile wskaże wynik dodawania lub odejmowania. Pod chmurką, gdzie będzie najwięcej kropli, dorysuj błyskawicę.

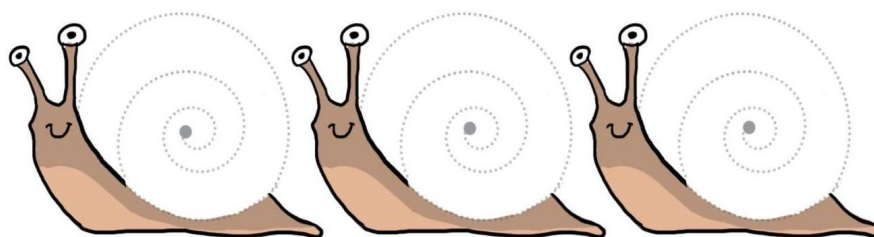

Pomoc dydaktyczna
Rysunki i zdjęcia

Zaprowadź zwierzęta do ich domów, rysując im drogę po przerywanej linii.

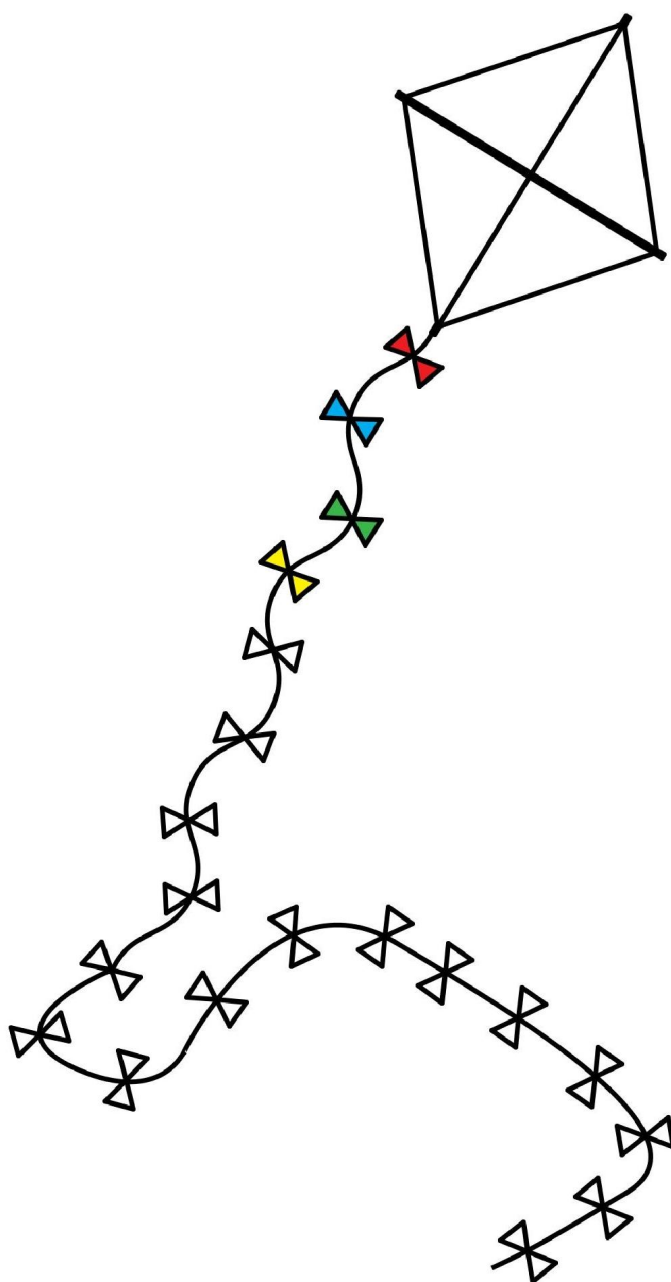
Narysuj każdemu ślimakowi jego domek. Rysuj po śladzie, zaczynając od kropki.

Gdzie mieszkają zwierzęta?

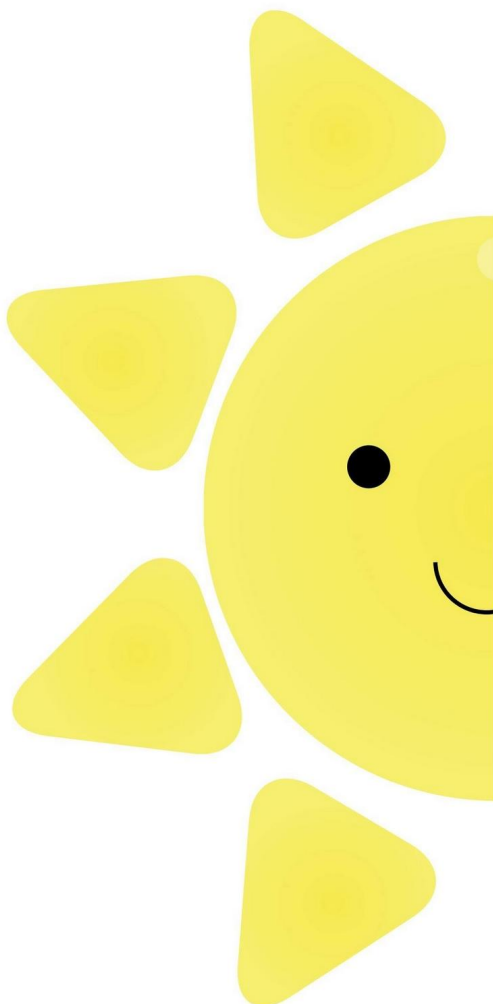
Polecenie: Pokoloruj latawiec w dowolny sposób. Kokardki na ogonie latawca dokończ kolorować według wzoru.

Pomoc dydaktyczna stanowi integralną część scenariusza zajęć z numeru 3/198 marzec 2018 miesięcznika **BLUZE PRZECISZCZA** – materiały na lekcje i rysunki i zdjęcia chronione są prawami autorskimi – kopiowanie, odgrzanie, dystrybucja w internecie lub wykorzystywanie w innych celach niż przewidziano jest niedozwolone.

ZABAWY Z WIATREM – „Ogoni latawca”

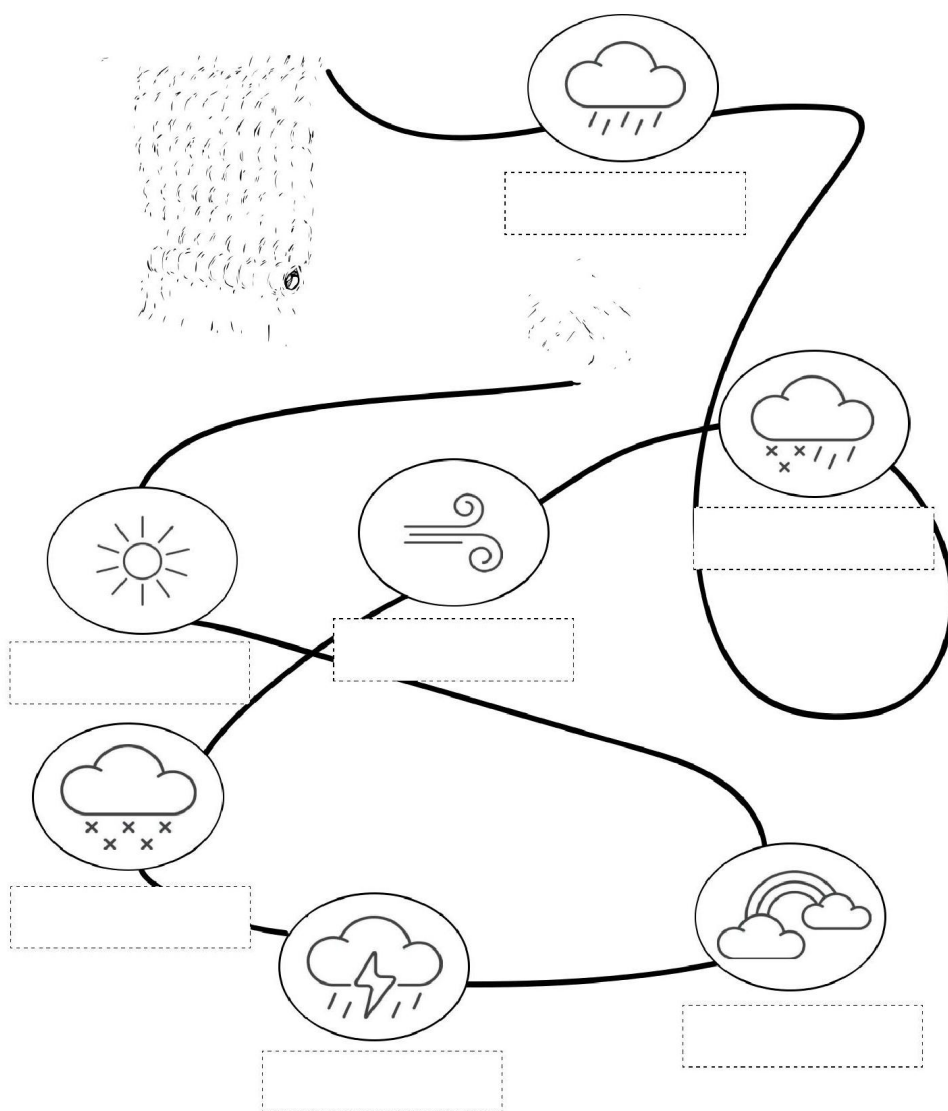
Polecenie: Dokończ rysować obrazek, tak aby po prawej stronie wyglądał tak samo jak po lewej.

Pomoc dydaktyczna stanowi integralną część scenariusza zajęć z numeru 5 2010 maj 2018 miesięcznika BŁZEL PRZEDSZKOLA – materiały na czerwiec. Rysunki i zdjęcia stronami są prawami autorskimi – kopiowanie, odpisywanie, dystrybucja w internecie lub wykorzystywanie w innych celach niż przeznaczone jest niedozwolone.

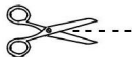
TO JUŻ LATO – „Gorące słońce”

Polecenie: Wytnij podpisy i wklej pod właściwymi obrazkami.

Pomoc dydaktyczna stanowi integralną część scenariusza zajęć z numeru 3 i 98 marzec 2018 miesięcznika BAJKA / PRZESZCZOLĄ – materiały na kwiecień. Ryśunki i zdjęcia chronione są prawami autorskimi – kopiowanie, odpisywanie, gromadzenie w internecie lub wykorzystywanie w innych celach niż przeznaczono jest niedozwolone.

KWIECIEŃ PLECIEŃ – „Co plecie kwiecień?” – ilustracja 1 z 2

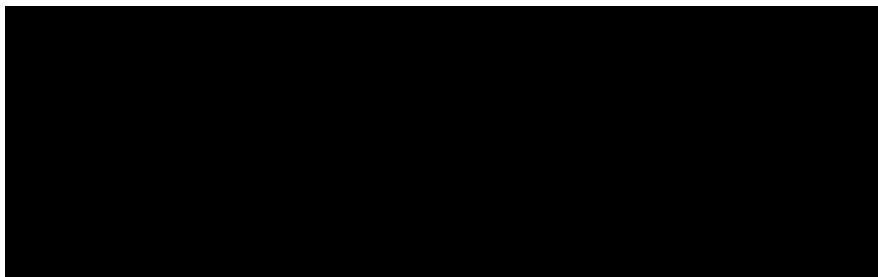
tęcza	śnieg	wiatr	słońce
	śnieg z deszczem	burza	deszcz

BYŁO - *jest* - BĘDZIE

NUMER JESIENNY

"Dysfunkcje czynności
prymarnych"

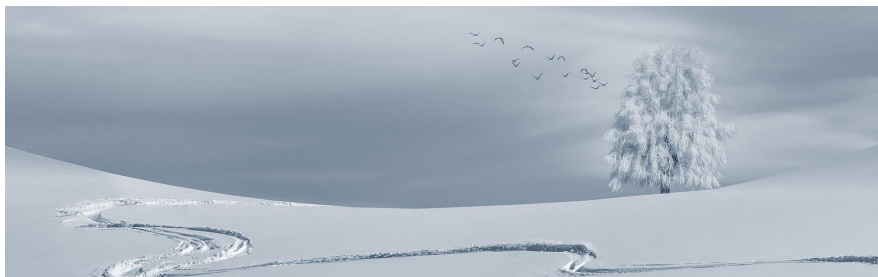
"Jak przetrwać adaptację?"

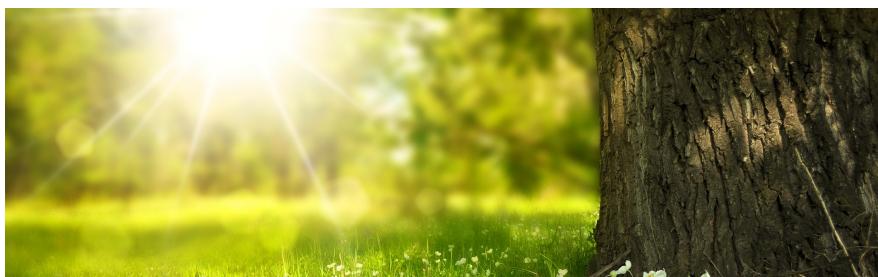
NUMER ZIMOWY

dzieci wiedzą lepiej: Co to jest
starość?

zabawki DIY

AKTUALNY NUMER

NUMER WAKACYJNY

planowany na: lipiec

adres do korespondencji : katarzynabartosik.bajkowy@gmail.com

wiersze, rymowanki, teksty autorskich piosenek można wysyłać na
powyższy adres - z pewnością opublikujemy